

Forfatter: Claussen, Sophus

Titel: Udrag fra Antonius i Paris (Danske Klassikere)

Citation: Claussen, Sophus: "Antonius i Paris", i Claussen, Sophus: *Antonius i Paris*, udg. af Jørgen Hunosøe ; Esther Kielberg , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, [i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab], cop. 1990, s. 39. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-claussen01-shoot-idm140218344879952/facsimile.pdf> (tilgået 18. juli 2024)

Anvendt udgave: Antonius i Paris

Ophavsret: Udgiver har den fulde ophavsret.

Dog kan værket gengives i det omfang som det følger af ophavsretsretlige undtagelser om citat, kopiering til privat brug mv. Desuden kan der ske kopiering til undervisningsbrug mv. i det omfang som det følger af aftaler indgået med Copydan og tilsvarende institutioner.

Nogle af værkerne i Arkiv for Dansk Litteratur er dog helt fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit.

Du kan finde hvilke værker fra Arkiv for Dansk Litteratur som er frie i [denne liste](#). Har du spørgsmål til benyttelsen af et værk, kan du kontakte udgiver: [Det Danske Sprog- og Litteraturselskab](#)

Stovle og ét Sprog! – Damen ser paa sig selv og paa Lænestolen og sætter med et ubeskriveligt Smil Pegefingern midt i sin Pande: »De var nok lidt Savoyard i Aftes.»

DEN NYSGÆRRIGE

Er den Historie ikke, hvad Franskmændene kalder *une gauloiserie*?

ANTONIUS

Netop, Frøken. Og deres Blade er fyldte dermed indtil Modbydelighed. Denne lille Historie har kun det beskedne Fortrin, at den er omtrent virkelig.

DEN NYSGÆRRIGE

Nu har De fortalt mig, hvordan De bor, hvordan Kvinderne, hvordan Mindesmærkerne og hvordan *gauloiserie* er. Men det er vel ikke det hele? Hvorledes befinder De Dem nu for Exempel i alt det?

ANTONIUS

Som om jeg igen var bleven sytten Aar, sad i Teatret og indbildte mig, at dette var Livet og Lykken. Naar jeg ser en Komedie her, hvoraf jeg forstaar den mindste Halvdel, synes jeg, at Skuespillerne taler som Vidundere, og jeg indbilder mig, at Ingenuen altid er saa sød, frisk og rødmsuset som for aabent Tæppe i Rampens Skær. Selv om det stadig osregner, føler man dog en lys, fin Luft omkring sig, blot man er af dem, der kan se og høre sig mæt . . . og naar man da ikke i Danmark har efterladt sig noget, der er stort værd at begræde.

DEN NYSGÆRRIGE

Det er altsaa det hele . . .

ANTONIUS

Ikke det hele! Men som De sagde. De har hørt saa meget dumt om Paris – saa kan De vel ogsaa tage dette.

Antonius.